

миллъ. Той повелѣлъ да подкопажтъ подъ стѣны тѣ подкопъ: въ туй време когато градъ тѣ наблюдавалъ изъ отгорѣ, часть отъ римски тѣ войны вмѣкнѣли са презъ подкопа вѣтрѣ въ града и тутакси нападнѣли на жители тѣ. Безбройна была намѣрена та въ Вейи добывка. Великолѣпный тѣ Камилловъ триумфъ надминѣлъ сички тѣ до тогази станѣли. Диктаторъ тѣ влѣзълъ въ Капитолій на колесница, запряжѣта съ четири бѣлы конье. Таквози тщеславіе са показало на мнозина достойно за осѣждане, защото бѣлы тѣ конье были посвещены на Юпитера и на Слънце то. И наистина, скоро Камиллъ показалъ сичка та си дързость: той скрѣлъ часть отъ добывка та. Народный тѣ трибунъ Апулей го обличилъ — и Камиллъ избѣгнѣлъ отъ наказаніе само съ доброволно изгнаніе въ Ардея. Като оставялъ Римъ, той изрекълъ молитва: да бы на Римляны тѣ по скоро пакъ са случила каква-годѣ бѣда, и да са принудѣтъ да са обѣрнѣтъ къмъ него за помощь. Не са молили тѣи пріятели тѣ на отечество то си — Аристидъ и Демосѣенъ.

2.

Желаніе то на Камилла скоро са испълнило. На сѣверъ отъ Италія, дѣто тѣзи страна е ограничена отъ високи тѣ Альпы, живѣяло диво галлеско племе — Сенноны тѣ. Тѣ искали да завладѣжтъ Италійски тѣ полета, богаты тѣ съ храна и лозья, и съ трійсетъ хиляды войны навлѣзли въ южна та часть на Италія до *Клузіума*, въ Етрурія. Уплашени тѣ Клузіаны набърже просили помощь отъ Римляны тѣ. Римляны тѣ, съ желаніе — предварително да са научатъ за непріятеля, проводили трима посланницы до Бренна, водача на Галлы тѣ, да го попытатъ по какво право той напада на владѣнія та на свободны хора? „Право то си, отговорилъ Бреннъ: ный носимъ на върха на мечеве тѣ си. На храбры тѣ и на силны тѣ принадлежи свѣтъ тѣ!“ Таквози превземанье смутило посланницы тѣ; въ глава та